

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. IX. Studium mortificationis continuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

tanti fit meritum in pace vitæ, quàm in patientiâ vitæ, in oppugnatione inclinationis sinistrae, in strenuitate obsequij, in violentiâ atque patientiâ tui, & cruce Christi. Ne ægrè feras, te locupletioribus & pluribus instrumentis promerendi ditatum à Deo esse præ Angelis: corpus tibi copulauit, vt quot sensus habet & diuisiones potentiarum animæ, tot organa meritorum haberes, tot scilicet cruces: istâ corporis supellectili supra Angelos locupletaris: plus voluit de te confidere Deus, vt inueheres in cælum grauissimum finum terræ. Angelis solùm cura fuit imposita, vnicum & sincerum spiritum suum seruare: at humanæ animæ, cùm debilioris naturæ sit, duplicata sunt onera imposita; & se, & carnem molestam, euehere ad æqualitatem Angelorum & gloriam cælestem. Angelos in procinctu, expeditos, sine vllâ sarcinâ; homines impeditos & oneratos mole corporis, & mille crucibus onustos, ad iter cæli idem & æqualem dignitatem vocari iniquum videbatur, cùm sit prætereà imperfectior & infirmior anima quàm Angelus: sed cum gratiâ Dei ex sociæ carnis molestiis fieri compensatio potest ad merita, vt æquet aut superet dignitatem angelicam. Si scias grauitate tuâ vti, magis te attollet: saltatores vt se magis alleuent, sumunt pondus aliquod prehensis

hensis in manibus petris : corpus tuum te iu-
uabit , si vim inferas. Non leue hoc nego-
tium , sed magnæ contentionis est : ne diffi-
cultati parcat lucrum ex conatu. Vt saxum a-
liquod in turrim euehatur , quantâ machinâ
& conatu indiget ? vt molem terræ tuam su-
pra astra attollas , non fiet sine violentiâ &
machinâ sanctæ crucis.

In hoc mortalitatis statu non minores
Sancti sunt , postquam redemit nos Filius
Dei, quàm in statu innocentia forent : quare
æqualiter fiunt sancti in breuissimâ vitâ , ac
fuisent per plura sæcula annorû , si immorta-
les homines permansissent. Compensat mul-
titudinem annorum multitudo ærumna-
rum, cum gratiâ Iesv. Copiosior fuit Christi
redemptio, quàm præuaricationis damnum :
& tamen noluit Christus necessitates carnis
& que molestias auferre, nec affectuum rebellio-
nem penitus tollere, ne materiam merendi
compendiosam prædestinatis suis subtrahe-
ret; vt illos citiùs Redemptor præsentaret an-
te faciem Patris æquis aut maioribus meritis,
ac per multa alioqui sæcula acquirerentur.
Qui per crucem vicit mundum , vult vt per
cruce[m] te vincas. Vber gratia Christi gestit in
ineptâ reluctantiq[ue] naturâ : se iuuat ex ipsâ
repugnantiâ ad magnitudinem meritorum.
Maior triumphus est , vbi hostis fortior. Igi-

tur ne graue putes, tibi ipsi esse grauem: sed violentiâ & patientiâ tuâ fruere, occasione merendi, vincendo, sacrificando, crucifigendo te in omnibus. Christi gratia ne vacet tibi. Pugna & crux est necessaria, vt quadam necessitate bonus sis. Quidam duces postquam in terram hostium appulere, combusserunt aut fregerunt rates, vt absque spe fugæ certarent milites inuincibiles: sic Deus nobis alligauit hostem. Quid speramus posse fugere bellum? necessitas pugnæ ad victoriam & merita nos necessitet. Per crucem nos redemit Christus: per crucem nos saluari oportet, moriendo vbiq̃, vt vincamus & viuamus per patientiam nostram. Via saluationis recte dicitur via perditionis: perde & signa sensus cum cruce Christi, & salui erunt: esto cæcus, & erue oculos tuos, sic videbis benè: esto surdus, sic audies benè: esto mutus, sic benè loquèris: esto ieiunus, sic benè gustabis: esto sine manibus, & negotiis, sic benè operaberis: esto tibi odiosus, sic benè amabis: esto mortuus mundo, sic benè viues: esto timidus, sic securus eris: esto tibi vilis, sic honoraberis: esto laboriosus, sic eris in quiete: sustine omne malum, sic habebis omne bonum, quod est in cruce.

O Veritas, ô Iesu amantissime, si te amo, quomodo possum odisse crucem, quam tu amasti?

amasti? quomodo fugiam crucem, quam solum fugiunt dæmones qui te oderunt? opus diaboli est fugere crucem, opus Christi mori in cruce: quemnam imitetur Christianus, videat: victoriam sui atque abrenuntiationem amplectatur, nec pro voluptate futili, aut impatientiâ leuis incommodi, se reuellat à Christo, & priuet merito & satisfatione. Ne velis excusare quod inexcusabile est: etiam si salueris, pati opus est, siue in hac vitâ, siue in purgatorio, vbi sterilissima est patientia. Si necessarium est pati, vtrumne commodius erit, in hac vitâ, vbi leuissimis afflictionibus satisfacis pro grauissimis cruciatibus & peccatis, & præterea lucraris gloriam augendo merita? an in purgatorio, vbi summis cruciatibus parum satisfacis, & præterea nihil mereberis? Meritum nullum, satisfactio exigua, cruciatus ingens in purgatorio est: in hac verò vitâ leuissimus cruciatus, satisfactio ingens & meritum plurimum. Quis mercator eo tempore vellet emere res, cum deteriores sunt, & pretia maiora; & nollet tunc mercari, cum ferè gratis dantur?

Præcipue tamen ama pati ob amorè Christi. Quis amplexatus IESVM, relinqueret illum ob calicem aquæ, quem effudit Dauid? Dic mihi, ô amator siue desiderator IESV: si in alterâ crucis parte ad tergo Christi cum dilecto

dilecto tuo crucifixus esses in Caluariae monte pariter pro gloria Dei; & Christo promittentibus aliis, credituros se in eum & agnuros pro Filio Dei, si descenderet, nihilominus nollet te deserere, nec descendere; offerretur etiam tibi velut puerulo buccella aut pomum, ut oblatum Adamo fuit, dum modò descenderes de cruce, & relinqueres societatem IESU dilecti; an illam desereres? O pudor noster! quàm sæpè, ob leuissimam voluptatem aut voluntatem nostram, deserimus crucem, & relinquimus IESUM solitariè patientem sine solatio nostræ societatis?

Age anima à Christo in cruce redempta, sequere IESUM tollens crucem tuam, & abnegans te ipsam: disce, quid sit negare se, ex eo quod est negare alterum: qui alium negat, siue cognatum siue amicum, licet eum percuti videat, siue in paupertate esse, siue in carcere, non adest illi, nec opem fert, nec dolet in eius afflictionibus: sic oportet cum corpore nostro agere, & sic affici; ac si alter homo, aut inimicus noster, pateretur laborem illum. Non sufficit tollere crucem; sed abnega te moriendo in cruce, in quâ crucifigaris cum IESU tuo. In nullo voto cordis, aut motu corporis, arbitrium habeas proprium; quemadmodum qui in cruce confixus est, non habet iam potestatem mouendi pro voluntate
membra

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. II. 183
membra sua, nec faciendi quod vellet. Qui
crucifixus esset, nec præsentes res iam confi-
deraret, nec prouideret in futurum, nec con-
cupisceret nouas diuitias, nec delicias quære-
ret; sed solùm intuitum dirigeret in aliam vi-
tam, & adhuc viuens se computaret inter
mortuos: sic qui crucifixus cum Christo
vult esse, iam inter defunctos se existimet;
non solùm mortuum voluptatibus & vitiis,
sed huic luci solis.

C A P V T X.

De sufficientiâ & bono paupertatis.

Qui habet Deum, quid ampliùs opus ha-
bet? aut quomodo non pudebit habe-
re aut cupere alia? In sumptuoso apparatu,
& aureâ suppellectili & abaco, luteum vas,
immundum, & informe nemo non potiùs
conclideret in mille frusta, quàm haberet,
ne absconaret & offenderet videntes illud inter
tot res pretiosissimas & gazas, & riderent ru-
sticitatem domini. O infinita Maiestas, &
pulchritudo pretiosissima! quomodo ad la-
tus tuum audeo aliquid terrenum congrega-
re, & tecum vnà possidere? omnia corda
hominum qui fuerunt, sunt, & erunt, & om-
nes voluntates Seraphinorum & reliquorum
Spirituum, non sufficiunt vt occupentur in

M 4 Deo: